

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 200
din 02.04.2009**

Dosar nr.: 87/2008

Petiția nr.: 2461/26.02.2009

Petent: D V

Reclamat: V M, Viceprimar comuna Bozioru, județul Buzău

Obiect: afirmații adresate petentului vizând demnitatea personală, acte de lovire și violențe

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. D V

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. V M

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este redactată, vizează afirmații, prin adresare de cuvinte jignitoare, precum și acte de lovire și violențe.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că în data de 23.02.2009 s-a deplasat la Primărie pentru a solicita ajutorul de urgență promis de către primarul comunei, timp în care a venit reclamatul care l-a amenințat și l-a lovit.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 2461 din 26.02.2009, în temeiul art. 28-32 din Procedura internă a C.N.C.D. de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, a fost ridicată din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată părților prin adresele înregistrate cu nr. 2541/02.03.2009, 2540/02.03.2009 și 2541/02.03.2009, deoarece obiectul petiției, astfel cum este formulat, vizează fapte prevăzute și sancționate de legea penală, în speță de Codul penal.

4.2. Ulterior petiției înregistrate cu nr. 2461 din 26.02.2009, formulată de petent, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al Primarului și Viceprimarului comunei Bozioru.

4.3. Prin adresa cu nr. 3036 din 13.03.2009, Primarul comunei a comunicat punctul său de vedere, iar prin adresa nr. 3134 din 17.03.2009 reclamatul a comunicat punctul său de vedere.

4.4. Colegiul Director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția ridicată, până la data de 30.03.2009. Petentul nu a comunicat propriile apărări, în scris, până la data soluționării petiției.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin plângerea sa, petentul susține că în data de 23.02.2009 s-a prezentat la Primărie pentru a solicita ajutorul promis de către Primarul comunei. La sediul instituției reclamatul l-a amenințat, i-a adresat injurii și l-a lovit. În acest sens, petentul arată că reclamatul i-a replicat: „pleacă, să nu te iau la bătaie” după care l-a lovit cu palma.

5.1.2. Petentul susține că era însoțit de sora și soția sa care au început să plângă urmare reacției și atitudinii reclamatului. De asemenea, petentul arată că a fost la Poliție să depună plângere însă angajații instituției au refuzat să ia declarații. În susținerea plângerii se depune declarația soției și numele persoanelor care au asistat la incident.

Susținerile reclamatului

5.2.1. Reclamatul susține că luni, 23.02.2009, în jurul orei 8.10, în fața Primăriei, el și Primarul comunei efectuau acțiuni de coordonare a muncitorilor cu caracter permanent și a persoanelor care beneficiază de Legea nr. 416/2001.

5.2.2. În acel moment, la aproximativ 5 metri, a auzit injurii și amenințări adresate Primarului. Uitându-se, acesta a identificat aceleași persoane, petentul, sora și soția acestuia, care de la începutul mandatului creează probleme de tulburare a liniștii publice în fața Primăriei, în scop de intimidare.

5.2.3. Reclamatul susține că a încercat să aplaneze conflictul explicându-le că nu așa se procedează atunci când ai o problemă de rezolvat. A intervenit pentru că de multe ori i-a ajutat cu bani, medicamente, alimente, etc. Cunoscând antecedentele psihiatrice și penale, starea materială a petentului nu a ripostat în niciun fel, fapt pentru care nu s-a adresat Poliției, trecând cu vederea acest incident.

5.2.4. Reclamatul arată că în data de 10.03.2009, în jurul orei 16.30, în fața barului S.C. Baby Serv S.R.L, în timp ce se deplasa cu mașina, a fost oprit de petent și fratele acestuia care i-au propus să se împace în schimbul unei sume de bani.

Susținerile Primarului comunei Bozioru

5.3.1. Primarul comunei Bozioru, dl.Mirică Ion arată că schimbul de replici dintre reclamat și petent nu poate fi categorisit drept faptă de discriminare, întrucât viceprimarul i-a dat petentului explicații juridice referitoare la calculul ajutoarelor sociale acordate în temeiul prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat și a modalităților de acordare a acestora.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director, reține potrivit modului în care este formulată plângerea, că obiectul petiției vizează fapte care se circumscriu unor acte de amenințare, lovire precum și afirmații jignitoare exprimate prin cuvinte de către reclamat. Analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** a invocat din oficiu excepția de necompetență materială, având în vedere că aspectele sesizate pot îmbrăca forma unor fapte prevăzute și sancționate de legea penală. Sub acest din urmă aspect, Colegiul va soluționa excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

6.2. În analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate**

diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.6. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7. Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, Colegiul Director reține că în cauză se invocă injurii adresate petentului care pot aduce atingere demnității personale, precum și acte de lovire însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director este de opinie că acestea nu se circumscriu actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată. Susținerile petentului cu privire la proferarea de injurii la adresa sa nu pun în discuție aspecte de fapt ce pot fi reținute de Colegiul Director sub incidența elementelor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată (vezi infra parag. 6.6) iar aspectele privind alegerile de săvârșire a unor fapte de amenințare sau loviri nu pot fi investigate de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării deoarece exced vădit atribuțiilor prevăzute de O.G. nr. 137/2000.

6.8. În raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat, Colegiul Director reține că potrivit Codului Penal al României, art. 205 privind Insulta „(1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate. (3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

6.9. De asemenea, potrivit Art. 180 din Codul Penal „Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă. ... Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. ... Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.”

6.10. În acest context, relativ la prevederile art. 205 cât și art. 180 C. Pen. trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenența politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”.

6.11. Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu, aspectele sesizate neintrând sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, D

V

M

V

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 17.04.2009

Red. G.D., Tehored. A.P., 3 Ex.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

